

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/153/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318201618
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5318201618.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v spore žalobcov: 1/ Z. G., nar. XX.X.XXXX, XXX XX V. XX, 2/ S. X., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX N. XXX, 3/ I. X., nar. XX.X.XXXX, XXX XX N. XXX, 4/ P. X., nar. XX.X.XXXX, XXX XX P. XXX, 5/ K. X., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX H. J. H. XXXX, 6/ Z. X., nar. XX.XX.XXXX, N. X, XXX XX G., ČR, 7/ M. X., nar. XX.X.XXXX, N. X, XXX XX G., ČR, 8/ M. G., nar. XX.X.XXXX, XXX XX V. XXX, žalobcovia 1/ - 8/ zast. Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., Potočná 2835/1 A, 022 01 Čadca, IČO: 36866849, proti žalovanému: Národná diaľničná spoločnosť, a.s., IČO: 35 919 001, Mlynské Nivy 45, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, zast. JUDr. Martou Urbánkovou, advokátkou so sídlom Šafárikovo nám. 2, 811 02 Bratislava, IČO: 31 785 433, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcov v 1/ - 8/ rade proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4C/42/2018-157 zo dňa 9. apríla 2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom v 1/ - 8/ rade v plnom rozsahu.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd ako súd prvej inštancie v spore o určenie vlastníckeho práva rozhodol nasledovne:

I. Žalobu žalobcov 1/ - 8/ proti žalovanej zamietla.

II. Žalobcovia 1/ - 8/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %, vo výške, ktorá bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku VSÚ prvostupňového súdu, v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia VSÚ.

V dôvodoch svojho rozhodnutia poukazom na vykonané dokazovanie konštatoval nasledovné skutkové a právne závery:

Predmetom sporu bola žaloba žalobcov 1/ - 8/ na určenie vlastníckeho práva k ideálnym spoluvlastníckym podielom vo výške 1/162 k parcelám CKN 8324/50 - ostatné plochy o výmere 352 m², CKN 8324/51 - ostatné plochy o výmere 476 m², CKN 8324/52 - ostatné plochy o výmere 131 m², CKN 8324/53 - ostatné plochy o výmere 426 m², CKN 8327/42 - ostatné plochy o výmere 320 m², CKN 8802/17 - ostatné plochy o výmere 54 m² a nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX kat. úz. N. ako CKN 8324/49 - TTP o výmere 26 m². Je teda zrejmé, že predmetom sporu je pozitívna určovacia žaloba, predmetom sporu nie je negatívna určovacia žaloba. Keď teda v žalobe je uvádzané, že M. S. nemohla získať vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam vydržaním, v prvom rade rozhodujúce

skutkové tvrdenia nesmerujú k predmetu sporu, teda k pozitívnej určovacej žalobe, ale k negatívnej určovacej žalobe a nesmerujú k žalovanej, ale k subjektu, ktorý na strane žalovaných nie je uvedený ako pasívne legitimovaný subjekt. Keďže súd zamietol žalobu na určenie pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na určení, nemohol súčasne žalobu preskúmať po vecnej stránke, nedošlo tým k odňatiu práva žalobcov na súdnu ochranu (zo súdnej praxe č. 6/2007 k rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR č. 1Cbo/91/2006). Z toho dôvodu súd sa nezaoberal skúmaním žaloby po vecnej stránke. Na strane žalobcov 1/ - 8/ nie je daný naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k ideálnym spoluvlastníckym podielom, a to z nasledovných dôvodov:

1a. V nadväznosti na uznesenie Najvyššieho súdu SR 6Cdo/157/2014 zo dňa 29.3.2016 a § 42 ods. 2 písm. c/ katastrálneho zákona rozsudok je spôsobilý na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, ak obsahuje pod písm. c/: nehnuteľnosti podľa katastrálnych území, parcelných čísel, pozemkov evidovaných v súbore popisných informácií, druhov pozemkov, súpisných čísel stavieb a spoluvlastníckych podielov vyjadrených zlomkom k celku, výmer a v prípade zápisu spoluvlastníckych podielov menších než celok i výmeru pripadajúcu na spoluvlastnícky podiel. Požiadavka na určitosť, presnosť, zrozumiteľnosť výroku je zároveň predpokladom jeho vykonateľnosti. Vykonateľnosť rozsudku je podľa platného právneho stavu všeobecným účinkom (vlastnosťou) súdneho rozhodnutia umožňujúcim jeho realizáciu. V rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté o určovacej žalobe, sa vykonateľnosť prejaví tak, že práva alebo povinnosti nimi založené alebo deklarované sa zapíšu do príslušných evidencií (napr. do matriky alebo do katastra nehnuteľností) a že z nich súdy a iné orgány verejnej moci vychádzajúci pri posudzovaní právnych pomerov účastníkov a iných osôb, pre ktoré sú tieto rozhodnutia záväzné. Rozsudok určujúci vlastnícke právo k nehnuteľnostiam alebo spoluvlastníckemu podielu na nehnuteľnostiach je vykonateľný a teda spôsobilý byť predmetom zápisu do katastra nehnuteľností, ak vo výroku spĺňa náležitosti vyžadované ustanovením § 42 ods. 2 písm. c/ katastrálneho zákona. K existencii naliehavého právneho záujmu súd prihliada z úradnej povinnosti, ale tvrdenia v tomto smere je povinný produkovať žalobca. Nie je daný naliehavý právny záujem na určení, ak je rozsudok nevykonateľný, nezapísateľný v katastri nehnuteľností. V tomto konkrétnom prípade záväznosť rozsudku by bola daná len vo vzťahu k stranám konania, teda k žalovanej NDS a nie vo vzťahu k M. S., resp. iným subjektom. Tým, že žalobcovia vôbec nepredložili listy vlastníctva č. XXXX, XXXX kat. úz. N. k nehnuteľnostiam tvoriacim predmet sporu, nepreukázali, že nehnuteľnosti tvoriace predmet sporu sú existentné nehnuteľnosti po právnej stránke, že ako nehnuteľnosti po právnej stránke ku dňu rozhodnutia existujú (§ 118 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 119 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka) a že rozsudok by bol záväzný vo vzťahu k označeným stranám konania, v tomto konkrétnom prípade, že by bol záväzný a zapísateľný vo vzťahu k žalovanej NDS, a.s., Bratislava (§ 228 ods. 1, 2 CSP). Napriek tomu, že žalovaná namietla, že nie je zapísaná ako vlastníčka na všetky nehnuteľnosti tvoriace predmet sporu, nie je v spore pasívne legitimovaná ku všetkým nehnuteľnostiam tvoriacim predmet sporu, žalobcovia nepredložili list vlastníctva aktuálny, určený pre právne úkony, ktorým by preukázali, že ku dňu rozhodovania súdu je žalovaná pasívne legitimovaná ako vlastníčka všetkých sporných nehnuteľností a že všetky sporné nehnuteľnosti sú existujúcim predmetom občianskoprávných vzťahov a teda aj existujúcim predmetom občianskoprávného konania. Rozsudok k neexistujúcemu predmetu občianskoprávných vzťahov a k neexistujúcemu pasívne legitimovanému subjektu nie je možné vykonať, realizovať, zapísať v katastri nehnuteľností. Na vydaní nezapísateľného, nevykonateľného rozsudku nie je daný naliehavý právny záujem na určení.

1b. Nezapísateľnosť rozsudku v katastri nehnuteľností, jeho nevykonateľnosť a tým neexistencia naliehavého právneho záujmu na určení z rovnakých dôvodov ako pod bodom 1a. je daná aj z toho dôvodu, že žalobcovia k žalobe pripojili ako dôkaz znalecký posudok Ing. Vladimíra Janíka z konania sp. zn. 11C/138/2011 na čl. 25 spisu. V poslednom odseku tohto znaleckého posudku je uvedené, že sporné nehnuteľnosti uvedené v kúpnej zmluve RI 588/68 (N 561/2006, Nz 533/2006 zo dňa 13.10.1966) sú totožné s časťami CKN parciel 258/2, 259, 8305/2/3/4, 8324/1/4/59/60, 8330, 8331, 8803, 8831. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že nie je možný zápis vlastníckeho práva k časti parcely CKN tvoriacej predmet sporu bez technického podkladu geometrického plánu a vzájomnej identifikácie, z ktorej by bolo zrejmé, s ktorou konkrétnou časťou CKN parciel sú totožné parcely uvedené v kúpnej zmluve RI 588/68 M. S., ku ktorej žalobcovia žiadajú určiť vlastnícke právo k ideálnym spoluvlastníckym podielom. Je zrejmé zo žalobného návrhu, že v rozpore s týmto znaleckým posudkom žiadajú určiť vlastnícke právo k celým parcelám, nie k časťami CKN parciel, ako to vyplýva z ich vlastného dôkazu - znaleckého posudku. Za týchto okolností by bol rozsudok nevykonateľný, nezapísateľný v katastri nehnuteľností a na vydaní takého rozsudku nie je daný naliehavý právny záujem na určení.

Naliehavý právny záujem na určení nie je daný ani z toho dôvodu, že podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR zo 6.12.2012 sp. zn. 5Cdo/31/2011 naliehavý právny záujem na určení musí byť naliehavý, musí

zabezpečiť, že sa rozsudkom dosiahne odstránenie spornosti práva a že zbytočne nevyvoláva konanie, za ktorým bude nasledovať iné súdne konanie. Je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo sa jeho postavenie stalo neistým (R 17/1972). Základným atribútom vlastníka sú práva uvedené v § 123 Občianskeho zákonníka, teda právo vec - predmet vlastníctva alebo spoluvlastníctva držať, užívať, vlastníť a disponovať. V prípade určovacieho výroku, že žalobcovia 1/ - 8/ sú vlastníkami ideálneho spoluvlastníckeho podielu k diaľnici, by žalobcovia nemohli realizovať práva vlastníkov vyplývajúce z § 123 Občianskeho zákonníka, pretože právo spravovať diaľnicu, užívať diaľnicu a disponovať má žalovaná a nie žalobcovia. V prípade hypotetického určenia vlastníckeho práva k ideálnemu spoluvlastníckemu podielu by žalovaná bola nútená ihneď vyvlastniť vlastnícke právo žalobcov. V danom prípade určovacia žaloba neodstráni spor medzi stranami konania. Vyvolala by ďalšie konania. V danom prípade predmetom konania by mohla byť len ekonomická ujma za stratený predmet vlastníctva, pokiaľ stratu vlastníctva žalobcovia by preukázali.

Podstatou existencie naliehavého právneho záujmu na určení býva konštatovanie, že existuje rozpor medzi hmotnoprávnym stavom vlastníckeho práva na strane žalobcov a nesprávnym formálnym zápisom vlastníckeho práva na strane žalovanej. Žalobcovia ani v tomto smere neunesli dôkazné bremeno na preukázanie naliehavého právneho záujmu na určení vlastníctva k ideálnemu spoluvlastníckemu podielu. Nepreukázali rozpor medzi hmotnoprávnym stavom vlastníckeho práva a formálnym zápisom vlastníckeho práva v prospech žalovanej. Tvrdili, že vlastnícke právo žalobcov k ideálnemu spoluvlastníckemu podielu vo výške 1/162 vyplýva z dedičských rozhodnutí po L. X., rod. K., a K. K. na základe D 266/01. Dedičské rozhodnutie ako dôkaz titulu nadobudnutia vlastníckeho práva k podielu 1/162 k žalobe nepripojili. Taký dôkaz ani nenavrhl vykonať. Podľa § 185 ods. 2 CSP súd nemal právo bez návrhu taký dôkaz vykonať a nešlo o dôkaz, ktorý súd vykonáva z úradnej moci podľa § 185 ods. 2, 3 CSP. Z toho dôvodu neunesli dôkazné bremeno, že existuje rozpor medzi hmotnoprávnym stavom vlastníckeho práva k podielu 1/162 na strane žalobcov a nesprávnym zápisom tohto vlastníckeho práva vo formálnej rovine na žalovanej (tento rozpor nepreukázali okrem uvedeného aj z dôvodu nepredloženia LV č. XXXX., XXXX kat. úz. N., teda že formálne zapísaným vlastníkom k týmto podielom je žalovaná). Tým neunesli dôkazné bremeno na preukázanie naliehavého právneho záujmu na určení. Naliehavý právny záujem na určení nie je daný ani v nadväznosti na rozhodnutie č. 911/1932 Úradnej zbierky rozhodnutí bývalého Najvyššieho súdu Československej republiky uverejnenej v zbierke IV., podľa ktorého u niektorých nehnuteľností je síce vedené v pozemkovej knihe vlastníctvo viacerých spoluvlastníkov v určitých spoluvlastníckych podieloch, avšak v skutočnosti spoluvlastníci v niektorých prípadoch už dlhý čas užívajú nehnuteľnosť reálne rozdelenú na samostatné časti. Ide spravidla o prípad, keď došlo k zrušeniu spoluvlastníctva faktickým reálnym rozdelením nehnuteľností, ktoré nebolo pozemnoknižne vykonané. Právny stav platný na Slovensku do 31.12.1950 pripúšťal pritom aj takéto riešenie; netrval na tom, aby takéto zrušenie spoluvlastníctva bolo založené na písomnej zmluve a aby bolo podložené geometrickým plánom. Podľa uvedeného rozhodnutia č. 911/1932 ÚZ treba v dlhotrvajúcom stave držby a užívania nehnuteľností zapísaných do pozemkovej knihy na mená spoluvlastníkov v ideálnych podieloch, podľa ktorého určití spoluvlastníci určité časti z týchto nehnuteľností majú vo výlučnej držbe a užívaní, vidieť dohodu strán o delbe, prípadne o zámene týchto nehnuteľností nielen čo do držby, ale aj čo do vlastníckeho práva; takéto dohoda môže byť uzavretá aj mlčky (konkludentným konaním). V takom prípade naliehavý právny záujem na určení je daný na určení vlastníckeho práva k reálne vydeleným nehnuteľnostiam a nie je daný na určení vlastníckeho práva k ideálnemu spoluvlastníckemu podielu, ktorý zanikol zrušením a vyporiadaním. Je teda zrejmé, že v tomto konkrétnom prípade, aj vo všeobecnosti, ideálne spoluvlastníctvo malo vzťah k pozemnoknižným parcelám (teraz EKN) a v tomto konkrétnom prípade teda k parcelám EKN 3146 - orná pôda o výmere 882 m², LV XXXX, EKN 3150 - orná pôda o výmere 3069 m², LV č. XXXX, EKN 3451 - orná pôda o výmere 541 m², LV č. XXXX kat. úz. N.. Uvedené listy vlastníctva sú na čl. 9 a nasl. súdneho spisu. Žalobcovia sú k uvedeným parcelám zapísaní na LV č. XXXX, XXXX, XXXX, zapísaní v podiele 1/162 na základe D 266/01. Teda k uvedeným parcelám EKN (predtým PKN) majú zapísaný podiel, ktorý žiadajú určiť pozitívnu určovacou žalobou. V takomto prípade by došlo k duplicite zápisu vlastníckeho práva na strane žalobcov. Nie je daný naliehavý právny záujem na duplicitnom určení vlastníckeho práva k ideálnemu spoluvlastníckemu podielu 1/162 u každého zo žalobcov. Na strane žalobcov by hypoteticky pri splnení ostatných už uvedených podmienok bol daný naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k reálne vydeleným nehnuteľnostiam, ktoré mali zapísané na evidenčných listoch ich právni predchodcovia. Je preukázané, že došlo v dávnej minulosti do roku 1950 k zrušeniu faktickému ideálneho spoluvlastníckeho stavu, a to reálnou delbou. Priamo z rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Čadci zo dňa 29.12.2006 čl. 115 spisu, teda dôkazu žalobcov, vyplýva, že vlastnícke právo M. S. bolo pozemkovým úradom potvrdené k uvedeným reálne vydeleným nehnuteľnostiam na základe

darovacej zmluvy od matky v roku 1985 - S. S., rod. U., v reálne vydelenom stave a u pozemku CKN 8324/4, ktorý je totožný s parcelou EN č. 2390, kúpno predajná zmluva RI 588/68. Tieto reálne vydelené nehnuteľnosti v stave EN pred THM (evidencia počas existencie geodézie namiesto katastra nehnuteľností zamapovaná mapami EN pred THM) mala S. S. na evidenčnom liste č. 1398 a evidenčnom liste č. 670. Je zrejmé, že všetci spoluvlastníci vrátane žalobcov, čo vyplýva z odôvodnenia tohto rozhodnutia, vyjadrili súhlas, že uvedené reálne vydelené nehnuteľnosti vlastnícky patrili S. S., rod. U., a následne M. S., rod. S.. Toto rozhodnutie bolo v roku 2006 doručené aj všetkým žalobcom. Všetci žalobcovia vlastnoručným podpisom vyjadrili súhlas s potvrdením vlastníctva na základe § 11 zákona č. 180/95 Z. z. na M. S., rod. S., čo vyplýva priamo z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia zo dňa 29.12.2006. Taký záver vyplýva aj zo znaleckého posudku Ing. Vladimíra Janíka z konania sp. zn. 11C/138/2011, na ktorý sa žalobcovia odvolávajú a ktorý pripojili, a to bod 2 posudku, predposledný odsek: „Z uvedených zistení vyplýva, že parcely č. 2453, 2459, 2338, 2375 (2453), 2379, 2326, 2390 sú parcelami evidencie nehnuteľností (EN pred THM) a v kúpnej zmluve RI 588/68 sú nesprávne označené ako parcely pozemkovej knihy. Je zrejmé, že M. S. si dala potvrdiť vlastnícke právo k reálne vydeleným nehnuteľnostiam EN pred THM, ktoré mala evidované na evidenčnom liste nielen ona, ale aj jej právna predchodkyňa, ktoré boli zamapované mapami EN pred THM, pričom k deľbe došlo do roku 1950. Teda na strane žalobcov nie je z tohto dôvodu v nadväznosti na rozhodnutie 911/32 naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k ideálnym spoluvlastníckym podielom, ale je daný naliehavý právny záujem, aby si určili vlastnícke právo k svojim reálne vydeleným nehnuteľnostiam, ktoré boli vedené na evidenčnom liste v prospech ich právnych predchodcov. Taktiež je potrebné konštatovať, že nie je daný naliehavý právny záujem na určení aj z toho dôvodu, že ideálny spoluvlastnícky podiel má vzťah k celku, teda k celej nehnuteľnosti PKN (teraz EKN), nemá vzťah k reálne vydeleným nehnuteľnostiam CKN (predtým EN pred THM), pretože sú výsledkom zrušenia ideálneho spoluvlastníctva deľbou do roku 1950, výsledkom čoho bolo výlučné vlastníctvo jednotlivých pozemnoknižných spoluvlastníkov (v tomto smere takýto záver bol potvrdený rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 4C/252/2014-251 zo dňa 23.6.2016, potvrdené Krajským súdom v Žiline 10Co/58/2017-357 zo dňa 26.7.2017). Keďže súd zamietol návrh pre nezapísateľnosť, nevykonateľnosť, nedostatok naliehavého právneho záujmu na určení, nepreskúmal ďalej návrh po vecnej stránke (R Najvyššieho súdu SR 1Cbo/91/2006, R Najvyššieho súdu ČR 3Cdo/1338/96). Z uvedených dôvodov súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Trovy konania: Úspech žalovanej je daný v celom rozsahu, teda v rozsahu 100 %. V rozsahu 100 % súd priznal žalovanej právo na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP. Výška náhrady trov konania bude vyčíslená bez ďalšej výzvy súdu momentom právoplatnosti rozsudku, čo vyplýva priamo z ustanovení zákona ako aj z výroku a odôvodnenia tohto rozsudku. Rozhodnutie o výške náhrady trov konania realizuje VSÚ prvostupňového súdu samostatným uznesením. Splatnosť náhrady nastane do 3 dní od právoplatnosti uznesenia VSÚ.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie žalobcovia v 1/ - 8/ rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhovali odvolaciemu súdu rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne zmeniť tak, že žalobe vyhovie. Zároveň si uplatnili nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Vo svojom odvolaní poukazovali na to, že majú za to, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení nielen tvrdili, ale aj preukázali v priebehu konania. Taktiež predložili potrebné listy vlastníctva spolu so žalobou, a preto je neprípustné, aby súd opakovane vyžadoval predloženie listov vlastníctva, na ktorých sú evidované jednotlivé parcely, z ktorých by vyplýval stav ku dňu rozhodovania súdu. V prípade, ak mal súd pochybnosť, či nehnuteľnosti po právnej stránke ku dňu rozhodovania súdu existujú, mal sa i bez návrhu strany žalobcov vykonať dopyt na Okresný úrad Čadca - katastrálny odbor za účelom preverenia daných skutočností. Sú toho názoru, že nimi navrhovaný výrok súdneho rozhodnutia je zapísateľný a vykonateľný, a preto sa súd mal zaoberať žalobou i po vecnej stránke. Uvádzanou arbitrárnosťou v postupe súdu im bolo odňaté právo na súdnu ochranu garantovanú Ústavou SR, pričom takéto rozhodnutie neobsahuje žiadnu racionálnu argumentáciu a nemôže požívať právnu ochranu a musí byť zrušené.

Podiely spoluvlastníkov vystupujúcich v tomto konaní ako žalobca má zostavu PKN a nasl. EKN, sú zachované i v stave CKN, pričom došlo k ich neoprávnenému prevodu M. S., ktorá k nim neoprávnené nadobudla vlastnícke právo a následne dané nehnuteľnosti previedla na žalovaného. K daným skutočnostiam navrhli vypočítať žalobcov, pričom tento nimi navrhnutý dôkaz súd nevykonával a žalobu zamietol. Rozhodnutie vlastníckeho práva M. S. a následne žalovaným je nezákonné a nemôže požívať právnu ochranu. V tejto súvislosti poukázali na rozsudok Najvyššieho súdu SR a nález Ústavného súdu SR.

Prvoinštančný súd v rozsudku tvrdí, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení absentuje z toho dôvodu, že požadovaným rozhodnutím by sa neodstránila spornosť a v dôsledku priaznivého rozhodnutia by dochádzalo k vzniku ďalších konaní. Dané tvrdenie súdu sa nezakladá na pravde. Je zrejmé, že žalobcovia predmetné podiely na nehnuteľnostiach zdedili po ich právnej predchodkyni L. X., rod. K. na základe rozhodnutia D 266/01, pričom za súčasného stavu im bolo vlastnícke právo neoprávnené odňaté bez akejkoľvek náhrady. Žalobcovia vlastnícke právo k daným podielom nikdy nescudzili, no i napriek tomu im súd bezdôvodne odmieta poskytnúť súdnu ochranu ich vlastníckeho práva, kedy v prípade priaznivého rozhodnutia by žalobcom prináležal nárok na výplatu za odňatie ich vlastníckeho práva vyvlastnením. Náhrada za vyvlastnenie bola poskytnutá nevlastníkovi - M. S., pričom žalobcovia nemajú žiadnu zákonnú možnosť, ako uplatniť im prináležiace práva, pretože vychádzajú z neopodstatnených tvrdení súdu im chýba naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

Okresný súd vo svojom rozhodnutí uvádza, že súdu nepredložili dedičské rozhodnutie D266/01, z ktorého by vyplývalo ich vlastnícke právo. Počas celého konania uvádzali, že pôvodne bol nárok uplatnený voči M. S., ktorá však previedla dané nehnuteľnosti na žalovaného. Konanie bolo vedené na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 11C/138/2011, pričom do tohto konania predložili všetky listy vlastníctva i dedičské rozhodnutie. Navrhli okresnému súdu pripojiť uvedený spis, v ktorom boli zrejmé všetky skutočnosti uvádzané v žalobe. Súd predmetný súdny spis, v ktorom boli obsiahnuté relevantné dôkazy, nepripojil, namiesto toho žalobcom vytykal, že si nespĺnili svoju dôkaznú povinnosť. Keby prvoinštančný súd dôsledne skúmal dôkazné návrhy a nimi navrhnuté dôkazy i vykonal ich, dospel by k záveru o danosti aktívnej vecnej legitímácie a mohol by následne žalobu preskúmať i po vecnej stránke. Súd žalobcom v rozsudku vytykal, že nenamietali rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Čadci z 29.12.2006, ktorým bolo potvrdené vlastnícke právo M. S.. K danému je potrebné uviesť, že Občiansky zákonník nepripúšťa nadobudnutie vlastníckeho práva „súhlasom k rozhodnutiu“, podľa ktorého M. S. mala nadobudnúť vlastnícke právo. Žalobcovia ani ich právni predchodcovia s M. S. neuzavreli žiadnu zmluvu, podľa ktorej by previedli na ňu vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, a preto nemôže byť žalovaný ako právny nástupca M. S. považovaný za legitímneho vlastníka predmetných nehnuteľností. Žalobcovia boli a reálne i v súčasnosti sú vlastníkmi sporných nehnuteľností, pričom toto vlastnícke právo nikdy nestratili. Skutočnosť, že nenamietali rozhodnutie obvodného pozemkového úradu, nemôže zakladať nedôvodnosť žaloby, nakoľko vlastnícke právo sa nepremičuje a požíva právnu ochranu.

Svoje odvolanie zdôvodňovali ustanovením § 365 ods. 1 písm. e/, f/, h/ CSP.

3. K odvolaniu žalobcov v 1/ - 8/ rade proti rozsudku okresného súdu podal písomné vyjadrenie žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v plnom rozsahu potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov konania. Vo svojom vyjadrení uviedol, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a v plnej miere súhlasí s jeho odôvodnením. Súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení rozhodnutia sa dostatočne vysporiadal s právnymi argumentmi oboch sporových strán.

Pokiaľ žalobcovia vo svojom odvolaní tvrdili, že danosť naliehavého právneho záujmu nielen tvrdili, ale aj preukázali v priebehu konania, tak s týmto tvrdením žalobcov nesúhlasí, nakoľko v priebehu konania nepreukázali naliehavosť právneho záujmu. O danosti naliehavého právneho záujmu sa žalovaný podrobne vyjadril vo svojich predošlých podaniach a pridržiava sa ich v plnom rozsahu. Nesúhlasí s tvrdením žalobcov, že predložili listy vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam spolu so žalobou. K žalobe boli pripojené iba LV č. XXXX a č. XXXX. Nepriložili ako dôkaz dedičské rozhodnutie a v odvolaní tvrdia, že bolo priložené k prvému konaniu OS Čadca sp. zn. 11C/138/2011 s tým, že nie je možné, že nemajú fotokópiu dedičského rozhodnutia.

Žalovaný nadobudol sporné nehnuteľnosti v roku 2010 Kúpnu zmluvou č. 30201/607/2010/ Skalité/2019/Zdr od predávajúcej M. S.. V čase uzavretia kúpnej zmluvy tieto pozemky boli zapísané na LV č. XXXX v kat. území N.. Poukázal na zmatečnosť podanej žaloby, nakoľko súd má určiť okrem iného, že aj parcela č. 3824/49 patrí do podielového spoluvlastníctva žalobcov, avšak tento pozemok je evidovaný na LV č. XXXX, na ktorom je vedená M. S. ako výlučný vlastník aj s ďalším pozemkom s titulom nadobudnutia: BZ-1410/2006, 1410/002/2006-Bz a rozhodnutie ObPU č. 2007/00098 o schválení RvIN Skalité Z ;4454/2008-431/2008, ďalej je skonštatovaná oprávnená držba k pozemkom. Dôvodom uzavretia kúpnej zmluvy bola príprava a realizácia stavby: diaľnica D3 Svrčinovec - Skalité. Na stavbu bolo obcou Čierne vydané Územné rozhodnutie pod č. 409/TA/01 zo dňa 20.07.2004. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.10.2004. Predmet sporu, t. j. pozemky zapísané na LV v kat. území N., by žalovaný nadobudol do vlastníctva dňom svojho vzniku, t. j. ku 01.02.2005. Dobrý úmysel žalovaného je preukázaný, nakoľko pri uzatváraní kúpnej zmluvy vlastníctvo k predmetným pozemkom vyplývalo z

príslušného listu vlastníctva. Táto skutočnosť totiž vyplýva z evidencie katastra nehnuteľností a žalovaný nemal žiadny dôvod o pravdivosti zápisu pochybovať. V tejto súvislosti poukazuje na Katastrálny zákon, podľa ktorého sú údaje katastra hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Opakovane poukázal na svoju dobrú vieru pri nadobudnutí predmetu sporu. Nemal pri nadobudnutí predmetným pozemkom žiadnu vedomosť o tom, že by tieto nemali vlastnícky patriť predávajúcej. Súd by mal uprednostniť dobrú vieru dobromyseľného nadobúdateľa pozemku. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 549/2015 zo dňa 16.03.2016.

Žalobcovia k svojmu odvolaniu priložili prílohy, t. j. listy vlastníctva č. XXXX a č. XXXX, s ktorými sa žalovaný už oboznámil ešte pred vydaním rozsudku, a to z vlastnej iniciatívy. Opätovne poukázal na LV č. XXXX, kde uvedená parcela č. 8324/49 žalobcovia žiadajú vo svojej žalobe, ako aj v odvolaní, určiť do ich podielového spoluvlastníctva, avšak táto je vo vylučnom vlastníctve M. S. a nie žalovaného. Aj z tohto dôvodu petiť žaloby je nepresný a zmaťočný.

4. K vyjadreniu žalovaného k odvolaniu žalobcov v 1/ - 8/ rade proti rozsudku okresného súdu podali písomné vyjadrenie žalobcovia v 1/ - 8/ rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Vo svojom ďalšom vyjadrení uviedli, že nie je pravdou, že by danosť naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení vlastníckeho práva nebola z ich strany preukázaná. Právny názor súdu nie je správny, nakoľko z predložených dôkazov je zrejماً existencia nehnuteľností, ku ktorým žiadajú určiť vlastnícke právo. Výrok rozhodnutia by bol zapisateľný v katastri nehnuteľností a vykonateľný, pričom bolo povinnosťou súdu zaoberať sa žalobou i po vecnej stránke. V konaní preukázali, že M. S. nezákonne nadobudla vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, a preto je vylúčené, aby mal žalovaný legitímny vlastnícky titul k týmto nehnuteľnostiam.

Pokiaľ žalovaný vo svojom vyjadrení poukazuje na svoju dobromyseľnosť pri nadobudnutí vlastníckeho práva, nakoľko sa spoliehal na zápis na LV, tak toto tvrdenie nemá žiadnu relevanciu, pretože zákonodarca ani konštantná judikatúra nepripúšťajú dobromyseľné nadobudnutie vlastníckeho práva od nevlastníka. Rozhodnutie Ústavného súdu SR, na ktoré žalovaný poukazuje, nemožno aplikovať na tento prípad, nakoľko sa jedná o situáciu, kedy žalobca excindančnou žalobou proti konkurznému správcovi štátneho podniku uplatňoval svoje vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktorú nadobudol v konkurze. V tejto súvislosti poukázali na ... mentár Občianskeho zákonníka C. H. Beck: Praha 2015 (Fečík, Števček, Dulak, Bajáková, Sedlačko, Tomašovič a kolektív).

5. K vyjadreniu žalobcov v 1/ - 8/ rade k vyjadreniu žalovaného k odvolaniu žalobcov v 1/ - 8/ rade podal písomné vyjadrenie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Vo svojom písomnom vyjadrení opätovne uviedol, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny. Žalobcovia vo svojom vyjadrení nepredložili žiadne nové skutočnosti, poukazujú jedine na naliehavosť právneho záujmu s tvrdením, že na základe nimi predložených dôkazov je zrejماً existencia právneho záujmu. S týmto tvrdením žalovaný nesúhlasí, nakoľko v priebehu konania žalobcovia nepreukázali naliehavosť právneho záujmu.

Opakovane dáva do pozornosti skutočnosť, že žalovaný v zmysle Kúpnej zmluvy č. 30201/607/2010/ Skalité/2019/Zdr, čl. III, kupoval pozemky pre účely majetkovo-právnej prípravy stavby a realizácie stavby: Diaľnica D3 Svrčinovec - Skalité. Na stavbu bolo obcou Čierne vydané územné rozhodnutie pod č. 409/TA/01 zo dňa 20.07.2004. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.10.2004. V prípade, že žalovaný by nemal možnosť sa dohodnúť o kúpe predmetných pozemkov, pristúpil by k vyvlastneniu predmetných pozemkov. Išlo by o priamy zásah štátu do vlastníckeho pozemkového v dôležitom verejnom záujme na základe zákona. Vyvlastnenie pripúšťa aj Ústava SR, a to v čl. 20 ods. 4.

Keby sa vychádzalo hypoteticky z tvrdení žalobcov, že sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, tak potom stav objektívnej právnej neistoty na strane žalobcov trvá nepretržite takmer 8 rokov. Aj z tohto dôvodu už len z časového hľadiska je úplne absurdné v tomto prípade hovoriť o nejakej naliehavosti právneho záujmu na strane žalobcov. Z hľadiska právnej istoty a stability vlastníckych vzťahov by bolo doslova diskriminačné a bez opory v zákone pripustiť naliehavosť právneho záujmu tam, kde tento záujem a možnosť domáhať sa svojho vlastníckeho práva existoval minimálne 8 rokov. Žalovaný má za to, že v tomto prípade neexistuje naliehavý právny záujem žalobcov na určení ich podielového vlastníctva k nehnuteľnostiam ako základný procesný predpoklad úspešnosti každej určovacej žaloby, a preto súd podľa jeho názoru v tomto konaní nemá dôvod zaoberať sa žalobou po vecnej stránke, a teda nemá dôvod skúmať pravdivosť tvrdenia žalobcov o ich vlastníctve k nehnuteľnostiam. Rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania sa súd musí zaoberať otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe, pričom naliehavý právny záujem musí byť daný aj v čase rozhodovania. Žalovaný má za to, že žalobcom nie je preukázaná naliehavosť právneho záujmu na požadovanom určení.

Žalovaný nadobudol sporné nehnuteľnosti legálne v roku 2010 kúpnu zmluvou od predávajúcej M. S.. V čase uzavretia kúpnej zmluvy tieto pozemky boli zapísané na LV č. XXXX v kat. území N.. Pokiaľ žalobcovia vo svojom vyjadrení tvrdia, že M. S. nezákonne nadobudla vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, tak s týmto tvrdením žalovaný nesúhlasí, nakoľko v zmysle rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Čadci č. 1410-002/2006-Bz zo dňa 29.12.2006 komisia na obnovu evidencie pozemkov a právnych vzťahov k nim posúdila návrh za účelom vydržania predmetných pozemkov a zistila, že navrhované parcely: KN č. 8324/2 a č. 8802/2 pozostávajú z pkn. parcely č. 3150 evidovanej na LV č. XXXX, KN č. 8327/6 a č. 8327/8 pozostávajú z pkn. parcely č. 3150 evidovanej na LV č. XXXX, KN č. 8324/4 pozostávajú z pkn. parcely 3146 evidovanej na LV č. XXXX. Komisia ďalej zistila, že podľa týchto výpisov sú známi podieloví spoluvlastníci, medzi ktorými sú žalobcovia v 1/ - 8/ rade, ktorí svojím vlastnoručným podpisom vyjadrili súhlas s potvrdením vlastníctva na M. S..

Dobromyseľnosť žalovaného je preukázaná, nakoľko pri uzatváraní kúpnej zmluvy vlastníctvo k predmetným pozemkom vyplývalo z príslušného listu vlastníctva. Táto skutočnosť vyplývala z evidencie katastra nehnuteľností a žalovaný nemal žiadny dôvod o pravdivosti zápisu pochybovať. Opakovane poukazuje na svoju dobrú vieru pri nadobudnutí predmetu sporu. Nemal pri nadobúdaní predmetných pozemkov žiadnu vedomosť o tom, že by tieto nemali vlastnícky patriť predávajúcej. Súd by mal uprednostniť dobrú vieru dobromyseľného nadobúdateľa pozemku. V tejto súvislosti opätovne poukázal na nálezy Ústavného súdu SR.

6. Krajský súd ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom, ktorým sú žalobcovia v 1/ - 8/ rade v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

11. S rozhodnutím okresného súdu, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vyporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval žalovaný aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

12. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

13. V zmysle ustanovenia § 150 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

14. V zmysle ustanovenia § 132 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie na označenie strán pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označených dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

15. V zmysle ustanovenia § 185 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak. Súd aj bez návrhu môže vykonať dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či navrhované rozhodnutie bude vykonateľné a na zistenie cudzieho práva. Súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu, skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona (§ 215 CSP).

V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené z ich nesplnenia v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nesplnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba, a pokiaľ strana sporu nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci (či už z dôvodu nečinnosti strany sporu, ktorá nesplnila povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú vo vyššie citovaných zákonných ustanoveniach, alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Tu norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané, ako aj nositeľa dôkazného bremena). Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. Žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať svoje tvrdenia s tým, že pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Žalovaný nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali. Pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré vyvrátia tvrdenie žalobcu a na svoje tvrdenie musí označiť dôkazy. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenia bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi stranami sporu v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu. Otázkou splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označenia preukázania tvrdení a dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci.

V konkrétnom prípade bolo povinnosťou žalobcov v 1/ - 8/ rade preukázať svoje tvrdenia, t. j. tvrdenia, že sú vlastníkami predmetných nehnuteľností a na preukázanie svojho tvrdenia predložiť súdu dôkazy. Na druhej strane, žalovaný, plniac si svoju povinnosť tvrdenia, uvádzal, že vlastníkom predmetným nehnuteľností je on na základe zmluvy, ktorú uzatváral s inými subjektom, t. j. subjektom, ktorý bol uvedený ako vlastník sporných nehnuteľností v katastri nehnuteľností. Zo spisového materiálu vyplýva, že žalobcovia v 1/ - 8/ rade preukázaním svojho tvrdenia nepredložili všetky relevantné dôkazy s tým, že žalovaný si splnil svoju procesnú povinnosť, t. j. povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

16. Právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby v zmysle § 80 písm. c) OSP (teraz § 137 písm. c) CSP), musí byť naliehavý. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva a či snád len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné ďalšie súdne konanie alebo konania. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené, alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (R 17/1972). Za nedovolenú možno považovať určovaciu žalobu, pokiaľ neslúži potrebám praktického života, ale len k

zbytočnému rozmnožovaniu sporov; ak však určovací žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah strán sporu, je prípustná aj napriek tomu, že je možná (prípadne) i iná žaloba (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/1996).

Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha, t. j. žalobcu. Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi stranami sporu a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je, alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor vyrieši (odstraňuje neistotu vzťahu strán sporu, alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie).

17. V preskúmvanej právnej veci možno prisvedčiť záveru okresného súdu v tom, že žalobcovia v 1/ - 8/ rade neosvedčili svoj naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva. Okresný súd správne konštatoval, že podstatou existencie naliehavého právneho záujmu na určení býva konštatovanie, že existuje rozpor medzi hmotnoprávnym stavom vlastníckeho práva na strane žalobcov a nesprávnym formálnym zápisom vlastníckeho práva na strane žalovaného. Žalobcovia ani v tomto smere neunesli dôkazné bremeno na preukázanie naliehavého právneho záujmu na určení vlastníctva k ideálnemu spoluvlastníckemu podielu. Nepreukázali rozpor medzi hmotnoprávnym stavom vlastníckeho práva a formálnym zápisom vlastníckeho práva v prospech žalovaného. Aj v tejto súvislosti odvolací súd taktiež poukazuje na rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Čadci, ktorý dôkaz predložili žalobcovia v 1/ - 8/ rade, z ktorého vyplýva, že vlastnícke právo M. S. bolo pozemkovým úradom potvrdené k uvedeným, reálne vydeleným nehnuteľnostiam, na základe darovacej zmluvy od matky v roku 1985 S. S., rod. U., v reálne vydelenom stave a pri pozemku CKN 8324/4, ktorý je totožný s parcelou EN č. 2390, Kúpno-predajná zmluva R1588/68. Tieto reálne vydelené nehnuteľnosti v stave EN pred THM mala S. S. na evidenčnom liste č. 1398 a evidenčnom liste č. 670. Všetci spoluvlastníci vrátane žalobcov v 1/ - 8/ rade tak, ako vyplýva z odôvodnenia uvádzaného rozhodnutia, vyjadrili súhlas, že uvedené reálne vydelené nehnuteľnosti vlastnícky patrili S. S., rod. U. a následne M. S., rod. S.. Rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Čadci bolo doručené všetkým žalobcom v 1/ - 8/ rade s tým, že žalobcovia vlastnoručnými podpismi vyjadrili súhlas s potvrdením vlastníctva na M. S., rod. S., na základe § 11 zákona č. 180/1995 Z. z.

18. Z uvedených dôvodov okresný súd správne postupoval, keď najskôr zisťoval naliehavý právny záujem na požadovanom určení vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, a keďže naliehavý právny záujem zo strany žalobcov v 1/ - 8/ rade nebol preukázaný, neskúmal dôvodnosť žaloby po vecnej stránke. Stotožnil sa so záverom okresného súdu o nezapisateľnosti a nevykonateľnosti žalobného petitu tak, ako konštatoval súd prvej inštancie v bode 6. 1b.

19. S poukazom na vyššie uvedené závery, odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácií odvolateľov, na ktorých založili svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

20. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ustanovenie § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalovaného, a preto odvolací súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP.

21. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** j e prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)